

ved Mødet og Sagens Beskaffenhed i det hele, ligeledes med Tillæg af Rejseomkostninger.

Hvor der tvistes om Størrelsen af et fordret Salær, afgør Fogeden, hvis Overenskomst ikke kan opnaas ved hans Mægling, Spørgsmaal herom ved Kendelse.“

De i Paragraffens 2. Stk. nævnte Salærer er undertiden i Praksis blevet fastsat til højere Beløb end rimeligt, uden at der fra de andre interesseredes Side er blevet gjort Indsigelse mod Størrelsen, endskønt Salæret ikke sjældent endog har været større end det i Paragraffens 1. Stk. nævnte Honorar. Da der i saadanne Tilfælde ikke haves Hjemmel for Fogeden til

at nedsætte Salæret, og da dette ofte har været følt som et Savn, fremsættes nærværende Lovforslag.

Som en Parallel til Forslaget kan henvises til Retsplejelovens § 502, 2. Stk., angaaende Eksekution for Honorar til Rekvirentens juridiske Konsulent.

Nærværende Forslag indeholdtes i det i Rigsdagssamlingen 1930—31 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Rigsdagstidende 1930—31 Tillæg A. Sp. 4770 ff.), hvilket Lovforslag imidlertid ikke naaede at blive færdigbehandlet af Tinget inden Samlingens Slutning.
